

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Különleges alkalom a mai, hisz ma este Önök nemcsak a színpadon találkozhatnak hősökkel, de a nézőtéren is, ahol az Országos Vérellátó Szolgálat meghívására rendszeres önkéntes véradók is helyet foglalnak. Olyan nők és férfiak ők, akik rangrejtve bár, de már eddig is sok száz ember életét mentették meg. Ők nem tudják ezt személyesen megköszönni, ezért most helyettük is és mindnyájunk nevében mondom: köszönöm!

Ahogy a nézőtéren ülőkről nem sejthették, valószínűleg rólam sem tudják, hogy rendszeres véradó vagyok, igaz, én még csak próbálok a nyomába érni a teremben helyet foglaló százszoros önkénteseknek.

Közel három évtizede annak, hogy egyetemistaként felfigyeltem egy kis esőáztatta szórólagra, amely véradásra invitált. Tudtam, hogy ez olyan tett, amiről nem tudni, hogy végül kin segít majd, egy kisgyermeken, egy beteg édesanyán vagy épp egy balesetet szenvedett embertársunkon, de egy biztos: az élet esélyét jelenti valakinek.

Ezért tartom fontosnak, hogy rendszeresen adjak vért, és azért beszélek most róla, hogy másokat is arra kérjek, ha tudnak, segítsenek.

Tudom, a legtöbb ember nagy rokonszenvvel tekint a véradókra, és időről-időre megfordul a fejében, hogy maga is elmenjen segíteni, de aztán arra gondol, minden bizonnyal vannak mások, elegendő, akik ezt megteszik, s ezért rá már nincs szükség.

Pedig az orvosok és a gyűjtőállomások szakemberei nap mint nap küzdenek azért, hogy mindig, mindenhol rendelkezésre álljon a szükséges vérmennyiség. Ezért kell mindenkinek elmenni vért adni. Nekünk fél óra, másoknak az egész életet jelentheti, ami épp csak elkezdődött, vagy épp beteljesedne.

Önkéntes véradó barátaimmal együtt jó szívvel bátorítok mindenkit arra, hogy csatlakozzanak hozzánk! Mert alighanem mély igazság lakozik abban a gondolatban, hogy „az egészség nem minden, de egészség nélkül minden semmi”.

Ennek jegyében kívánok szép estét és jó egészséget Önöknek!

Tisztelettel

Herczegh Anita

MAGYARORSZÁG KÖZTÁRSASÁGI ELNÖKÉNEK FELESÉGE

